

UV 5/2005

Aikoinaan monissa Pohjois-Suomen ökytaloissa piiat ja rengit saivat työkontrahteihinsa ehdon, jonka mukaan lohta ei tarvinnut syödä viikon jokaisena päivänä.

Se oli aikaa, jolloin jokien suita ei ollut tukittu voimalaitoksella ja lohien annettiin nousta vapaasti ylävirtaan kutemaan ja saaliskaloiksi.

Silloin ei syöty mitään kirjokohta eikä turmeltu kalanviljelyllä maailman saastuneinta merta Itämerä.

Ankeriaskanta hupenee

Lohen ohella on toinenkin kalalaji, joka nousee ylävirtaan. Ankeriaan vaistot toimivat kuitenkin toisin päin kuin lohella: se käy kasvamassa sisävesissä ja menee sen jälkeen kutemaan - ja kuolemaan - Sargassomerelle keskelle Atlanttia.

Miljardeittain lasiankeriäitä eli ankeriaan poikasia tulee sieltä Euroopan suurten jokien suihin, joista vaisto ohjaa ne sisävesiin kasvamaan sukukypsiksi ennen kuin ne palaavat mereen ja lähtevät viimeiselle matkalleen.

Jostakin syystä maailman ankeriaskanta hupenee. Pyydystettävään kokoon kasvaneiden kalojen määrä on viime vuosina vähentynyt puolella. Se ei kuitenkaan ole suomalaisten syy. Meillä pyydetään ankeriäitä (joiden SE-paino on 3874 grammaa) vuosittain niin vähän että sitä ei voida tilastoida, mutta esimerkiksi Englannissa tämän herkkukalan pyynti on 800, Saksassa 700 ja Tanskassakin 600 tonnia vuodessa.

Ankeriaskannan elvyttäminen on mutkallisella tavalla yhteydessä EU:n liittovaltioimiseen; siihen, että päätöksiä tehdään ylikansallisesti niin että muut päättävät puolestamme.

Suomen sisävesistä EU-vesiä? _

EU haluaa ankeriaan rauhoittamisen varjolla levittää yhteisen kalastuspolitiikkansa myös Suomen sisävesiin, jotka ovat näihin aikoihin saakka olleet EU-vapaat. EU suunnittelee määräyksiä ankeriaan rauhoittamisesta. Sillä tavalla se ulottaa toimensa ensi kertaa myös Suomen jokiin ja järviin.

Koskaan aikaisemmin ei Suomeen ole annettu eikä Suomessa ole otettu vastaan EU:n määräyksiä sisävesikalastuksesta. Jos nyt otetaan vastaan, mitä annetaan, Suomi ei enää itse hallinnoi kaikkia järviemme ja jokiemme kalakantoja.

Jos on tarpeen rauhoittaa ankerias, mitä näkemystä voidaan puolustaa, meidän on tehtävä se itse omalla päätöksellämme.

Susi on luonnon sasi? _

Vähän samasta asiasta on kysymys, kun puhutaan susien määrästä Suomesta. Siinä asiassa on myös pelattu sillä, mitä aikoinaan kutsuttiin Moskovan kortiksi.

Moskovan kortilla pelattiin, kun suomalaiset poliitikot ajoivat omia asioitaan hankkimalla niiden tueksi kirjoituksen Pravdassa eli Neuvostoliiton kommunistien mielipiteen. Sen saamiseksi piti olla hyvät neukkusuhteet.

Tänään monet suomalaiset poliitikot ja virkamiehet pelaavat eukkusuhteilla eli Brysselin korteilla.

Niillä suhteilla ja sillä kortilla on saatu EU:n komission eukut vaatimaan, että Suomessa pitää olla vähintään 1000 sutta.

Komissio ei ole sanonut suoraan tätä lukua. Sieltä on kuitenkin joku komission mies todennut, että Suomessa julkaistun uhanalaisuusluokituksen perusteella on pääteltävissä että susi on uhanalainen laji ja että tämän perusteella Suomen susikanta ei ole suotuisalla suojelun tasolla. Brysselin kortti on sitä, että ”Suomessa julkaistun uhanalaisuusluokituksen mukaan” voidaan laskea Brysselin tarkoittavan 1000 sutta Suomeen. Tämä ”Suomessa julkaistu uhanalaisuusluokitus” on ympäristöministeriön ja Suomen ympäristökeskuksen tekemä, ja sitä kautta niiden virkamiehet pelasivat vanhoilla vuoden 1998 tiedoilla Brysselin kortilla. Komissiossa aina ystävää!

Susi kuuluu Suomen luontoon

Myös susille on Suomessa löydyttävä elintilaa. Susi kuuluu Suomen luontoon.

Siitä, kuinka monta sutta Suomessa kuuluu olla, ei EU:n byrokraateilla Brysselin kivi- ja lasilinnoissa kuitenkaan voi olla parempaa tietoa kuin on suomalaisilla Suomessa.

Ottamatta kantaa susien oikean määrään on lähdeittävä siitä, että sen asian määrittämistä ei tule antaa Brysselin toimivaltaan.

”Brysseli” on ottanut susien määrän määräysvaltaansa haastamalla Suomen EY-tuomioistuimeen. Suomen ulkoministeriön mukaan ”komission kanne perustuu vuonna 2002 vallinneeseen tilanteeseen. Susien määrä Suomessa on lähes kaksinkertaistunut vuoden 1998 jälkeen ja lisäksi susikanta on levittäytynyt uusille alueille. Tämän hetkisen arvion mukaan Suomessa on susia noin 200.”

”Komissio viittaa kanteessa kansainvälisen luonnonsuojeluliiton (IUCN) uhanalaisuusluokitukseen jonka perusteella susi luokitellaan Suomessa erittäin uhanalaiseksi ja komission mielestä on selvää, että suden suojelun taso Suomessa ei ole suotuisa. Lisäksi komission mukaan metsästämisen sijaan on käytettävissä muita vaihtoehtoisia tapoja ja että

metsästäminen ennalta ehkäisevänä toimenä on vastoin luontodirektiivin sanamuotoa, tavoitteita ja periaatteita."

Ankeriaat, sudet ja stubbailu

On ilmeistä, että ankeriaan rauhoituksen sisävesissä ovat keksineet EU:n virkamiehet, mutta susiasiassa heillä on ollut lähdeaineistona suomalaisia maanmiehiämme.

Suomalaisille yhteistoimintamiehille ja -naisille löytyy Brysselin eukkukatraasta sopivia kumppaneita. Siitä on osoituksena meppi Alexander Stubbin yritys pelata Brysselin kortilla sisäpolitiikkaa.